Curated by
Huib Haye van der Werf

Diego Tonus in collaboration with Anonymous

Den Haag
1 March–24 May, 2019
Maastricht
26 April–24 May, 2019

Fragments of a Conversation with a Counterfeiter

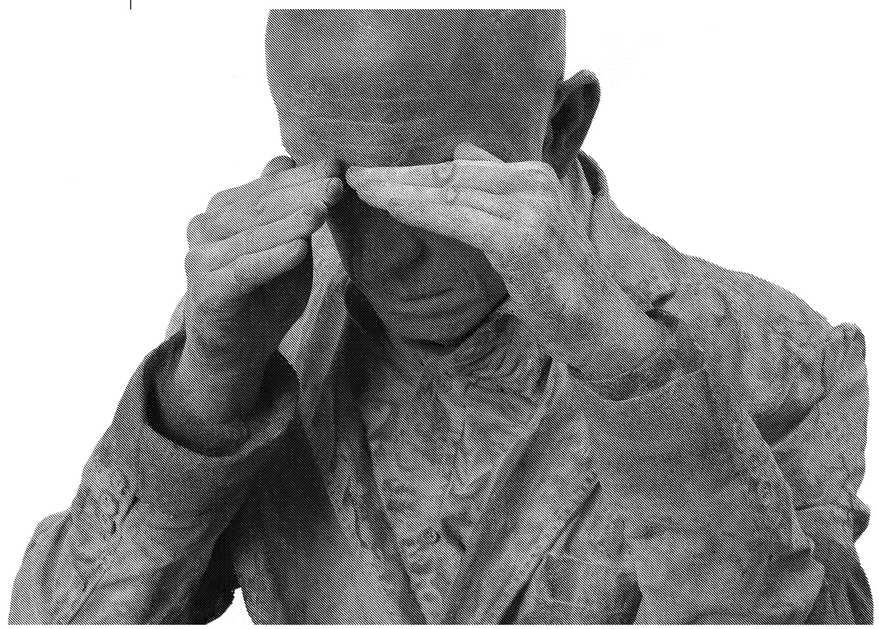

EN *Fragments of a Conversation with a Counterfeiter* contributes to a discussion about the transformation and transportation of value; in its physical as well as its conceptual form. The project consists of a series of seven new works derived from an assumed conversation between Diego Tonus and a forger. This conversation is rich in alternative and controversial perspectives on the systems that determine the worth of the things we desire, and how we, as a society of (dis)order, in turn (dis)allow their significance. A spoken exchange, told from different perspectives, on the creation of value, and the roles that the artist and the counterfeiter can play in this. When perceived as an investigation into the strategies of autonomy and linked to an expanded concept of legal or artistic interpretation, this opens up the concept of 'opacity' as a meaningful financial, conceptual, or visual strategy. This series of works presents a fundamental knot underlining the way in which obscurity can be used to revalue the things we desire through a cryptic assessment. The works also reveal how these objects and their process of valuation can be appropriated as a strategy of political action.

Each artwork is a material translation of this supposed conversation between the artist and the forger. Each artwork aims to understand the conversation with the counterfeiter as intellectual property. In interpreting them in this way, the artist has made these counterfeit positions his own; determinately questioning the 'counter' of counterfeiting while also trying to appropriate the forger's ideas. Tonus has registered the works as trade secrets at the Benelux Office for Intellectual Property. The validity of the trade secret is international and lasts for ten years, making sure that these verbal, and subsequently transformed, positions on value remain the property of the artist. This means that he has the power to activate and perform them in whatever capacity or location he considers to be relevant, questioning the mechanisms of valorisation in this time and space of crisis. This crisis is the outcome of external factors of power, as well as of conflicting positions of desire, that are exposed by the concept of the counterfeit.

In their capacity to intervene in the establishment of value, these works have all materialized in different media, according to the nature of the discussion and the location where they are displayed – either within and outside the institutional realm (of art). Performative works such as *Business Related Strategies* directly activate such debate in the institutional space of the Van Eyck. Performers – who are otherwise unemployed – will enter the space at set times and start reciting their own names out loud, trying to make themselves noticed and recognizable. A computer installed in the space, is programmed to hear these names, apply them to web-searches and translate this data to mine an Altcoin, a crypto currency created especially for this performance. The more hits these names produce, the higher the actor's salary will be. Here, the value of labour has been linked to the seeming randomness of a name and its pronouncement, even the volume thereof. Yet, the value system that is established is relative and fluid. It explicitly counters the notion of set pay and/or fixed sum. Within the public sphere, Tonus again investigates these fluctuating 'currencies' with the itinerant event *EURO*. In this case, the city of Maastricht, that is symbolically bound to the history of this very particular currency, sets the stage. The actors and the act they are unambiguously performing, symbolise a personal position of worth, always remaining fluid as the value of a human could never be fixed undisputedly. Through pronouncing a particular title of worth – literally exclaiming the word 'Euro' –, the resonance of this value has become interpretative to both the unsuspecting participants and the audience. The fact that the action is set on a public square honouring the formal establishment of this value system, extends its significance into the realm of the historical narrative.

Other works that are seemingly materially solid, such as *A Moment of Darkness*, propose a set value, yet this worth is again contingent on fluctuating systems of appraisal that extend beyond a stable shape and form. While an exact replica of the counterfeiter implies the symbolic confirmation of disruption and the disruptor, he is holding his hands to his face in order to obscure his identity, thereby absolving his actions and strategies from complicity. Similarly, the fact that this symbolic figuration is sculptural suggests that it exists within the specific realm of valuation that is contemporary art and would be assessed as such when bought or sold. Inside it, the work also hides an example of a specific and equally conceptual monetary value system: crypto currency. These two value systems are clearly able to exist within each other, exposing the enigmatic properties of establishing the value of an object. The fact that this work will be presented at a specific location within the building of the Dutch Ministry of Finance, underlines this complexity. Placed on the ground floor behind the glass dividing the outside from the inside, the sculpture's location would initially suggest a form of disclosure and openness. However, the position of its hands implies concealment, and the currency inside remains hidden. The Ministry, as the house of power to administer and regulate (inter)national financial security, is not in a position to break this opacity. Instead it is offering it a platform. And even that platform does not have an unambiguous meaning, as the sculpture's significance extends beyond its own platform and the façade from behind which it is presented. The replicated counterfeiter leans against, rather than stands upon a pedestal that, in a historical sense, is the host for the sculptural, artistic form. Therefore, this informal posture symbolises a colloquial representation of irreverence. Moreover, when juxtaposed with the statues of esteemed historical judges represented across the street in front of the national Hoge Raad (Supreme Court) building, the figure of the counterfeiter becomes the personification of an unceremonious counter-figure, containing the complexity of counter-value.

With their significance, these works attempt to activate a discussion within an extended symbolic discourse. Both the cities of Maastricht and Den Haag claim to represent (inter)national relevance when it comes to establishing the values our society is built upon. They signify the responsibility and consequence these values entail. The works in this series aim to permeate this expanded setting of discourse by countering what is expected of their proposed significance. The works that are explicitly doing so in public space, are unbound to the concentration and time-span of the (art) institution, which has its own particular assessment of worth. The works shown within the institutional spaces of Stroom and the Van Eyck could therefore be considered to be partial to the artistic and conceptually specific realm of evaluation. However, they are equally relevant in activating a discussion that extends beyond the mere display of artistic value. Both these institutes aim to present themselves as places of research and instigation, which, in turn, entails fluctuating meaning and significance. The Van Eyck depends on the expansive input of an international array of cultural producers, each equally bound and committed to the value of artistic production and labour. Stroom has set itself a new direction to use its institutional framework as a stage for discourse on artistic production and labour, and specifically their greater potential for society. It therefore seems necessary that Diego Tonus' series of works housed within their walls also incorporates the same form of moderate and conceptual disruption when it comes to the infrastructure(s) that determine the direction(s) of exploration. In order to instigate a continuous movement in the establishment of value, and the power assumed by its assignment. In order to challenge the idea of the reproduction and fragmentation of value, and to consider 'countering' the practice of counterfeiting.

Huib Haye van der Werf, 2019

Diego Tonus and Anonymous, *A Moment of Darkness*
Aluminum cement, Bitcoin, document from the Benelux Office of Intellectual Property, 2019

Diego Tonus en Anoniem, *A Moment of Darkness*
(Een duister moment)
Aluminiumcement, Bitcoin, documenten van het Benelux-Bureau voor de Intellectuele Eigendom, 2019

F Field Trip: Casa Verga Catania

21–24 March 2019
Via Sant'Anna 8, 95124, Catania
In association with Casa Verga (Catania)
Special thanks to Dr. Cornelia Lauf, Giuseppe Catalano di Melilli and Dr. Santa Sorbello

The word "novel," does not mean "lie." Often life is more deceptive than a novel.
Statement by Paolo Ciulla during the trial, November 1922

Field-trip to Catania and the House of the Italian realist writer Giovanni Verga to research materials related to a printer named Paolo Ciulla (Caltagirone, 19 March 1867 – 1 April 1931), also known as *The Charitable Forger*, one of Italy's most famous counterfeiters. Trained as an artist, Ciulla led a picaresque life, often marked by desperation. In his personal politics, Ciulla was opposed to the heavy taxation imposed on Sicily by the Italian State. As a result, he began printing fake money in the spring of 1890, continuing until the autumn of 1892, in his print shop on the ground floor of Giovanni Verga's house. As an act of anarchic charity he would anonymously distribute the fake money among the people.

The documentation of these tools and materials will be published for the first time in the catalogue *Fragments of a Conversation with a Counterfeiter*.

21–24 maart 2019
Via Sant'Anna 8, 95124, Catania
Bijzondere dank aan Dr. Cornelia Lauf, Giuseppe Catalano di Melilli and Dr. Santa Sorbello
In samenwerking met Casa Verga

'Roman' is niet hetzelfde als 'leugen'. Het leven zelf is vaak bedrieglijker dan een roman.
Verklaring van Paolo Ciulla tijdens zijn rechtszaak, november 1922

Excursie naar het huis van de Italiaanse realistische schrijver Giovanni Verga met als doel het fotografisch vastleggen van niet eerder gepubliceerde materialen die te maken hebben met de drukker Paolo Ciulla (Caltagirone, 19 maart 1867 – 1 april 1931), die ook bekend is als *De Barmhartige Valsemunter*, een van de beroemdste vervalsers van Italië. Opgeleid als kunstenaar, leidde Ciulla een leven als uit een schelmenroman, vaak gekenmerkt door wanhoop. Volgens zijn persoonlijke politieke opvattingen was Ciulla fel tegen de zware belastingmaatregelen die de Italiaanse staat opgelegde aan Sicilië. Als gevolg daarvan ging hij vals geld drukken, vanaf de lente van 1890 tot aan de herfst van 1892, in zijn drukkerij op de begane grond van het huis van Giovanni Verga. Als een daad van anarchistische liefdadigheid verspreidde hij het geld anoniem onder het volk.

De documentatie van deze instrumenten en materialen zal voor het eerst gepubliceerd worden in de catalogus *Fragments of a Conversation with a Counterfeiter* (fragmenten uit een gesprek met een vervalser).

FC Finissage and Conference

24 May 2019
H14-17 Auditorium Van Eyck
Academieplein 1, 6211 KM
Maastricht

C Presentation of the Catalogue

September 2019
Italian Cultural Institute Amsterdam
Keizersgracht 564, 1017 EM
Amsterdam (as part of the Artist Talk 2019 program);
Auditorium Van Eyck
Academieplein 1, 6211 KM
Maastricht

* Program to be announced on the websites of the institutions supporting the exhibition

Acknowledgments

The project Fragments of a Conversation with a Counterfeiter by Diego Tonus, curated by Huib Haye van der Werf, and promoted by Jan van Eyck Academie and STROOM Den Haag, is winner of the third edition of Italian Council (2018), a competition ideated by the Directorate General for Contemporary Art and Architecture and Urban Peripheries (DGAAP) – organ of the Italian Ministry of Cultural Heritage and Activities, to promote Italian contemporary art in the world. The series of artworks presented for this occasion will enter the permanent collection of the MAMbo Museum, Bologna (Italy).

Realized thanks to the support of

italianCouncil
Bringing our Contemporary Art to the World

MiBACT Direzione Generale Arte e Architettura contemporanee e Periferie urbane

Promoted by

VAN EYCK

Stroom Den Haag

Permanent collection

bologna MUSEI MAMbo

With the collaboration of
Ministry of Finance Den Haag; *Leon Martens Juweliers* Maastricht; *Schaap en Citroen Juweliers* Den Haag; *IUAV University Venice* in collaboration with Stefano delle Monache and Maximiliano Romero; In association with Casa Verga (Catania). Special thanks to Dr. Cornelia Lauf, Giuseppe Catalano di Melilli and Dr. Santa Sorbello; *Fondazione ilCartastorie - Banco di Napoli Historical Archives* (Naples) in collaboration with Flip Project.

Stencil printed in an edition of 1,000 copies on 90 g/m2 Cyclus Offset by Charles Nypels Lab, Van Eyck, Maastricht.

Designed by Dongyoung Lee, Roma Publications, Amsterdam.

Artist Biography

Diego Tonus (b.1984, Italy). Currently living and working in the Netherlands. Solo shows and presentations at Ellen de Bruijne Gallery, Amsterdam (2018); ar/ge kunst Kunstverein Bozen (2017); Stedelijk Museum Bureau Amsterdam (2013) and Danish Pavilion, Giardini Biennale Venice (2011). His work has been shown in group exhibitions including at the Moscow Biennal (2018); 16th Rome Quadrennial (2016); WIELS, Brussels (2015); De Appel (2015); CCA Singapore (2014); Palais de Tokyo, Paris (2013); Fondazione Sandretto Turin (2013) and Kunstverein Nürnberg (2013). His films were presented internationally including at the Hammer Museum, Los Angeles (2016); Whitechapel Gallery, London (2015) and Kunsthalle Gwangju (2011). Among his publications: *Five Cases of Intrusion* (Archive Books); I, *the Dog of my Master* (Mer.Paper Kunsthalle); *The Presidents' Hammers* (Roma Publications).

Stroom Den Haag
Hogewal 1-9
2514 HA
The Hague (NL)
t. +31 (0)70 365 89 85
www.stroom.nl
info@stroom.nl

Van Eyck
Academieplein 1
6211 KM
Maastricht (NL)
t. +31 (0)43 350 37 37
www.janvaneyck.nl
info@janvaneyck.nl

NL *Fragments of a Conversation with a Counterfeiter* (Fragmenten van een gesprek met een vervalser) draagt bij aan een discussie over het transformeren en transporteren van waarde; zowel in fysieke als conceptuele zin. Het project behelst een serie van zeven nieuwe werken die afgeleid zijn van een verondersteld gesprek tussen Diego Tonus en een vervalser. Dit gesprek is rijk aan alternatieve en controversiële standpunten over de systemen die bepalen wat de waarde is van de dingen waarnaar we verlangen, en over hoe wij, als samenleving in (wan)orde, op onze beurt de betekenis ervan aanvaarden of afwijzen. Het is een gesproken uitwisseling, belicht vanuit verschillende perspectieven, over de totstandkoming van waarde en over de rollen van de kunstenaar en de vervalser in dit proces. Door het project te beschouwen als een onderzoek naar de tactieken van de autonomie, en het in verband te brengen met een uitgewerkt concept voor wettelijke of artistieke interpretatie, wordt het mogelijk om het begrip 'ondoorzichtigheid' in te zetten als een zinvolle financiële, conceptuele of visuele strategie. De werken in deze serie zijn op een fundamentele manier met elkaar verbonden en tonen hoe duistere praktijken door middel van een cryptische beoordelingsmethode gebruikt kunnen worden voor het herwaarderen van de dingen waarnaar we verlangen. De werken onthullen ook hoe deze objecten en hun waarderingsproces ingezet kunnen worden als een strategie voor politieke actie.

Ieder kunstwerk is een fysieke vertaling van het verondersteld gesprek tussen de kunstenaar en de vervalser. Met ieder kunstwerk wordt getracht om dit gesprek te begrijpen als een uiting van intellectueel eigendom. Door de werken op deze manier te interpreteren zijn de twijfelachtige standpunten van de vervalser ook die van de kunstenaar geworden; in zijn pogingen om tegenwicht te bieden tegen de vervalsing heeft hij zich de denkbeelden van de vervalser toegeëigend. Tonus heeft de werken ingeschreven als bedrijfsgeheimen bij het Benelux-Bureau voor de Intellectuele Eigendom. Het bedrijfsgeheim is internationaal geldig voor een periode van tien jaar, waardoor de kunstenaar verzekerd is dat deze verbale, en vervolgens getransformeerde, denkbeelden over waarde zijn eigendom zullen blijven. Dit betekent dat hij geoorloofd is om ze te activeren en uit te voeren op iedere manier of locatie die hij relevant vindt voor het aan de orde stellen van valorisatiemechanismes in deze tijd van crisis. Deze crisis is het gevolg van externe machtsfactoren en conflicterende standpunten over begeerte die aan de orde worden gesteld door middel van het concept van de vervalsing.

Met hun vermogen om te bemiddelen bij de totstandkoming van waarde, zijn deze werken ieder uitgevoerd in een ander medium, op basis van de aard van de discussie en de locatie waar ze worden tentoongesteld – binnen of buiten het institutionele domein (van de kunst). Performatieve werken zoals *Business Related Strategies,* hebben het vermogen om op een heel directe manier het debat in de institutionele ruimte van de Van Eyck te activeren. De performers – die afgezien van deze klus werkloos zijn – betreden de ruimte op gezette tijden en beginnen daar met het uitspreken van hun eigen namen. Het doel daarbij is dat ze zichzelf kenbaar en herkenbaar maken. Een in de ruimte opgestelde computer is geprogrammeerd om de namen te horen, te gebruiken als zoekopdrachten op het internet en de gevonden gegevens vervolgens om te zetten voor het delven van een Altcoin, een vorm van cryptovaluta die speciaal voor deze performance is ontwikkeld. Hoe meer hits de namen produceren, hoe hoger het salaris van de acteur zal zijn. Hier is de waarde van arbeid verbonden aan de schijnbare willekeur van een naam, de uitspraak daarvan en zelfs van het volume waarop dat gebeurt. Toch is het vastgestelde waardesysteem relatief en veranderlijk. Het is een uitdrukkelijk tegenwicht tegen het idee van een vast salaris en/of een vastgesteld bedrag. In de openbare ruimte doet Tonus opnieuw onderzoek naar fluctuerende 'valuta' met het rondtrekkende evenement *EURO*. De stad Maastricht, die symbolisch verbonden is met de geschiedenis van deze bijzondere valuta, vormt in dit geval het decor. De acteurs en de act die zij ondubbelzinnig uitvoeren, symboliseren een persoonlijke opvatting over waarde die altijd aan verandering onderhevig blijft omdat de waarde van een mens nou eenmaal nooit onbetwist vastgelegd kan worden. Door het uitspreken van een bepaalde uitdrukking van waarde – het letterlijk uitspreken van het woord 'Euro' –, wordt de weerklank van deze waarde aan interpretatie onderhevig voor zowel de nietsvermoedende deelnemers als het publiek. Omdat deze actie plaatsvindt op een plein dat zelf een eerbetoon is aan de formele totstandkoming van dit waardesysteem, werkt de betekenis ervan door tot in het domein van de geschiedenis.

Andere werken die in materieel opzicht massief lijken, zoals *A Moment of Darkness*, veronderstellen een vaste waarde. Toch is deze waarde ook weer afhankelijk is van fluctuerende schattingen die niets meer te maken hebben met de stabiele vorm. Een exacte replica van de vervalser wekt de indruk dat de vervalser hier zelf vervalst wordt, maar hij houdt zijn handen voor zijn gezicht om zijn identiteit te verbergen en daarmee zijn acties en strategieën te vrijwaren van medeplichtigheid. Op een vergelijkbare manier wordt met het feit dat deze symbolische voorstelling sculpturaal is, gesuggereerd dat het onderdeel uitmaakt van het specifieke waardesysteem van de hedendaagse kunst. Het wordt dus ook als zodanig getaxeerd indien het verhandeld zou worden. Binnen het werk zelf is tevens een voorbeeld van een specifiek en even conceptueel monetair waardesysteem verborgen: cryptovaluta. Deze twee waardesystemen kunnen blijkbaar prima binnen elkaars grenzen bestaan, iets wat het raadselachtige karakter van de waardebepaling van objecten blootlegt. Met het tentoonstellen van het werk in het Ministerie van Financiën, wordt de complexiteit ervan nog verder benadrukt. Op de begane grond, achter het raam dat binnen en buiten van elkaar scheidt, wekt de locatie van de sculptuur in eerste instantie een indruk van onthulling en openheid. De positie van de handen suggereert echter geheimhouding, en de valuta die erin zit blijft verborgen. Het Ministerie, als machtscentrum voor het administreren en reguleren van financiële zekerheid, is niet in staat om deze ondoorzichtigheid te doorbreken, maar geeft het juist een platform. En zelfs dat platform heeft geen eenduidige betekenis omdat ook de betekenis van het beeld zelf een bereik heeft tot ver buiten het eigen platform en de façade van waarachter het wordt gepresenteerd. In plaats van erop te staan, leunt de gekopieerde vervalser tegen de sokkel die, in historische zin, meestal wordt gebruikt als gastheer voor de sculpturale, artistieke vorm. Deze informele houding symboliseert dan ook een nogal oneerbiedige representatie. Daar komt nog bij dat in vergelijking met de standbeelden van de eerbiedwaardige historische rechters aan de overkant van de straat, voor het gebouw van de Hoge Raad, de figuur van de vervalser de verpersoonlijking lijkt van een opsmukloze tegenfiguur, met alle complexiteit van tegenwaarde.

Door middel van hun betekenis willen deze werken een discussie aanzwengelen binnen het veelomvattende discours over symboliek. Maastricht en Den Haag claimen beide steden te zijn die (inter)nationaal relevant zijn met betrekking tot het vaststellen van de waarden waar onze samenleving op is gebouwd. Ze staan symbool voor de verantwoordelijkheden en consequenties die deze waarden met zich meebrengen. Door tegenwicht te bieden aan het verwachtingspatroon rond de betekenis van de werken in deze serie, hoopt de kunstenaar door te dringen tot dit uitgebreide discours. De werken die zich hier in de openbare ruimte expliciet mee bezighouden, zijn niet gebonden aan de concentratie en tijdspanne van het (kunst)instituut, dat zijn eigen specifieke systeem van waardebepaling heeft. De werken die binnen de institutionele ruimtes van Stroom en de Van Eyck getoond worden, zouden daarom gezien kunnen worden als onderdeel van dit in artistiek en conceptueel opzicht specifieke domein van waardering. Ze zijn echter even relevant voor het activeren van een discussie die verder reikt dan het uitsluitend presenteren van artistieke waarde. Beide instituten willen zichzelf presenteren als plaatsen waar onderzoek en het stimuleren van initiatieven centraal staan – mechanismes die op hun beurt ook weer onderhevig zijn aan veranderende betekenissen en waardes. De Van Eyck rekent daarbij op de omvangrijke input van een internationaal gezelschap van cultuurproducenten, die ieder verbonden en gebonden zijn aan de waarde van artistieke productie en arbeid. Stroom is een nieuwe richting ingeslagen met het gebruiken van het eigen institutionele kader als podium voor een dialoog over artistieke productie en arbeid, en dan in het bijzonder over het grotere potentieel daarvan voor de samenleving. Het lijkt daarom noodzakelijk dat de werken van Diego Tonus die binnen hun muren getoond worden ook eenzelfde soort gematigde, conceptuele vorm van ontwrichting in zich dragen met betrekking tot de infrastructuren die de onderzoeksrichting bepalen. Het doel daarbij is het teweegbrengen van een continue ontwikkeling met betrekking tot het vaststellen van waarde, en de macht die de toekenning daarvan met zich meebrengt. Het doel daarbij is ook het aanvechten van het idee van de reproductie en de fragmentatie van waarde, en het nadenken over het 'vervalsen' van de praktijken van de vervalser.

Huib Haye van der Werf, 2019

March 1 – May 24, 2019
Den Haag

1 A Moment of Darkness

Ministry of Finance
Korte Voorhout 7, 2511 CW
Den Haag

A Moment of Darkness is an aluminium cement sculpture, life-cast and constructed to resemble the forger, who is posing without revealing his identity. Inside this anonymous sculpture of the forger, a metal sheet engraved with the key-code granting access to 1 Bitcoin, is hidden. The artistic value of the sculpture and the hidden value of the cryptocurrency are coexisting within this work. Each is susceptible to the floating valuation of specific markets, trade fluctuations and investment security. Both are held within their set form, and underline the notion of belief in relation to the creation of worth. And so, access to these values is either possible in the long run, or after a destructive action.

Diego Tonus and Anonymous, 2019
Sculpture
Aluminium cement, Bitcoin, documents of the Benelux Office for Intellectual Property

A Moment of Darkness (Een duister moment) is een naar levend model afgegoten sculptuur van aluminiumcement dat de vervalser moet voorstellen die poseert zonder zijn identiteit prijs te geven. Binnenin de anonieme sculptuur van de vervalser bevindt zich een metalen plaat met daarop een code die toegang geeft tot 1 Bitcoin. De artistieke waarde van de sculptuur en de verborgen waarde van de cryptovaluta kunnen naast elkaar bestaan in dit werk. Ieder is onderhevig aan de variabele waardering van specifieke markten, handelsfluctuaties en investeringsveiligheid. Beide liggen vast in hun eigen, vaststaande vorm en onderstrepen daarmee het concept van vertrouwen in relatie tot de creatie van waarde. Hierdoor? is de toegang tot deze waardes alleen mogelijk op de lange termijn, of na een destructieve actie.

Diego Tonus en Anoniem, 2019
Sculptuur
Aluminiumcement, Bitcoin, documenten van het Benelux-Bureau voor de Intellectuele Eigendom.

2 I Want Everyone's Money

Ministry of Finance
Korte Voorhout 7, 2511 CW
Den Haag

I Want Everyone's Money is a neon sign stating the personal motto of the forger and his business strategy. In an attempt to counter the counterfeiter's action of handling and appropriating intellectual properties, this motto – handwritten by the forger – has been registered by the artist as a trade secret in the 'Benelux Office for Intellectual Property'. The Dutch Ministry of Finance will be the first location to show this new work.

Diego Tonus and Anonymous, 2019
Installation
Neon sign, wooden crate, documents of the Benelux, Office for Intellectual Property

I Want Everyone's Money (Ik wil het geld van iedereen) is een neonwerk met het persoonlijke motto en de bedrijfsstrategie van de vervalser. In een poging om tegengas te bieden aan de manier waarop de vervalser intellectueel eigendom verwerkt en zich toe-eigent, heeft de kunstenaar dit, door de vervalser met de hand geschreven, motto laten registreren als bedrijfsgeheim bij het 'Benelux-Bureau voor de Intellectuele Eigendom'. Dit nieuwe werk zal voor het eerst te zien zijn bij het Ministerie van Financiën.

Diego Tonus en Anoniem, 2019
Installatie
Neonlicht, houten krat, documenten van het Benelux Bureau voor de Intellectuele Eigendom

3 Private Conversations

STROOM Den Haag
Hogewal 1, 2514 HA
Den Haag

Private Conversations is an installation consisting of a series of briefcases and an open interior setting for dialogue and discussion. The briefcases hide a device that alters radio frequencies, thereby preventing any type of audio recording (digital or analogue) within the exhibition space. This security device has the capacity to discretely prevent unauthorized recordings within a range of up to 10 meters. The setting will host a series of collectively programmed and impromptu conversations* on a variety of subjects, involving actors and professionals, from different fields of expertise, from The Hague. As an artwork, it represents a pause in the technological appropriation of knowledge exchange, thereby inadvertently also influencing the value of this exchange. *see www.stroom.nl

Diego Tonus and Anonymous, 2019
Installation
Briefcases, security device, tables and chairs from STROOM Den Haag, documents of the Benelux Office for Intellectual Property

Private Conversations (Privégespreken) is een installatie die bestaat uit een serie aktetassen en een open interieuropstelling voor gesprekken en discussies. In de aktetassen is een apparaat verborgen dat radiofrequenties kan veranderen en zo kan voorkomen dat er (digitale of analoge) beeld- of geluidsopnames worden gemaakt in de tentoonstellingsruimte. Het beveiligingsapparaat heeft de capaciteit om op discrete wijze te voorkomen dat er binnen een bereik tot 10 meter ongeautoriseerde opnames worden gemaakt. In de opstelling zal een serie collectief geprogrammeerde en spontane gesprekken* over een grote diversiteit aan onderwerpen plaatsvinden, in samenwerking met Haagse acteurs en professionals vanuit diverse vakgebieden. Als kunstwerk gaat het over het onderbreken van de technologische toe-eigening van kennisuitwisseling, en daarmee op nonchalante wijze ook over het beïnvloeden van de waarde van deze uitwisseling.

Diego Tonus en Anoniem, 2019
Installatie
Aktetassen, beveiligingsapparaat, tafels en stoelen van STROOM Den Haag, documenten van het Benelux-Bureau voor de Intellectuele Eigendom

4 Timepiece

STROOM Den Haag
Hogewal 1, 2514 HA
Den Haag

Schaap en Citroen Juweliers
Plaats 2, 2513 AE
Den Haag

Timepiece is a silent film documenting the disassembly and hand-mounting of the mechanics of an original *Omega Speedmaster Moonwatch Professional Cal.* 1861 wristwatch, a timepiece that actually entered space during the first NASA expedition to the moon. It shows the process of taking the watch apart, unveiling its iconic mechanics, and subsequently the replacement of its original barrel and mainspring with a duplicate. This silent film contributes to a discussion about the importance of time and the proposed necessity to create memorable events in our present-day economy. What influence does this have on the creation of value, for example in case of this timepiece and its relation to the 1969 Apollo 11 moon landing? What does a business model like that reveal, and how does it suit the counterfeiter? Moreover, what would be an appropriate 'counter': when the authentic parts of luxury watches are smuggled inside fake watches in order to subsequently reassemble these to make up complete originals again?

Diego Tonus and Anonymous, 2019
4K Film (Colour/No Sound), documents of the Benelux Office for Intellectual Property
Cinematography by Giulio Squillacciotti, Film made in collaboration with the Hubert Van Eyck, Maastricht, With the support of Leon Martens in Maastricht

Timepiece (Uurwerk) is een geluidloze film over het demonteren en opnieuw met de hand in elkaar zetten van het mechanisme van een origineel *Omega Speedmaster Moonwatch Professional Cal.* 1861 polshorloge, een uurwerk dat tijdens de eerste NASA-maanmissie daadwerkelijk de ruimte in is geweest. Het werk toont het proces van het uit elkaar halen van het horloge, waarbij het iconische mechanisme onthuld wordt, en het vervolgens vervangen van de originele onrust en veer door een duplicaat. Deze geluidloze film draagt bij aan de discussie over het belang van de tijd en de veronderstelde noodzaak om gedenkwaardige gebeurtenissen te creëren in onze huidige economie. Welke invloed heeft dit op de totstandkoming van waarde, zoals in het geval van dit uurwerk en de relatie ervan met de maanlading van de Apollo 11 in 1969? Wat kunnen we afleiden uit een dergelijk bedrijfsmodel en hoe komt dit de vervalser van pas? En wat zou een goede tegenactie kunnen zijn? Bijvoorbeeld het smokkelen van authentieke onderdelen van luxehorloges in nephorloges om vervolgens weer complete originelen te maken?

Diego Tonus en Anoniem, 2019
4K Film (kleur, geen geluid), documenten van het Benelux-Bureau voor de Intellectuele Eigendom
Cinematografie door Giulio Squillacciotti, Film gemaakt in samenwerking met de Hubert Van Eyck, Maastricht, Met steun van Leon Martens in Maastricht

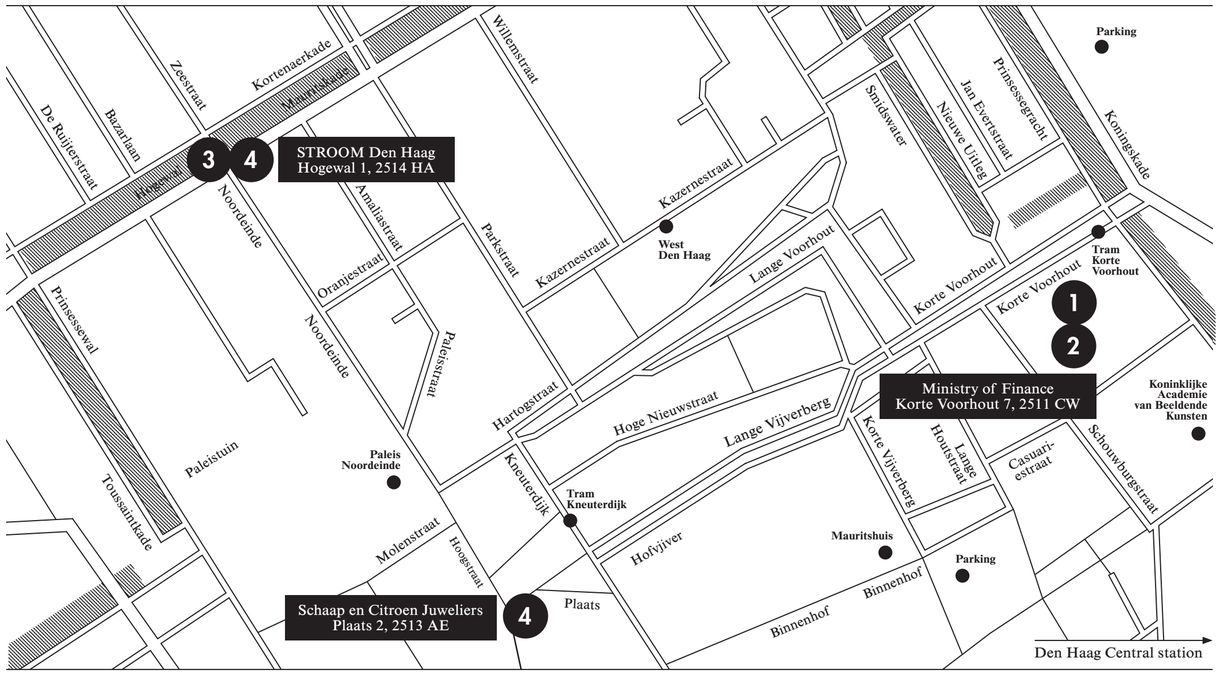

April 26 – May 24, 2019
Maastricht

5 Business Related Strategy

Van Eyck
Academieplein 1, 6211 KM
Maastricht

Business Related Strategy is a performance in which a series of unemployed workers – having agreed on being publicly recognised as such - enter the exhibition space at scheduled moments and begin to pronounce their names, trying to make them noticed and recognisable.

A customised PC, installed in the selected room of the exhibition space, is programmed to research the names pronounced by the performers on the web. This data is then translated and used to mine an Altcoin, which will determine the actual (still fluctuating) monetary value they will be paid. The more often each performer pronounces his or her name - or the louder this is done -, the higher their wage will be, according to the stock value created.

Diego Tonus and Anonymous, 2019
Performance
Performers, microphones, LED display, customised PC programmed for mining cryptocurrency, documents of the Benelux Office for Intellectual Property

Business Related Strategy is een performance waarin een aantal werklozen, die ermee akkoord zijn gegaan dat ze als zodanig in de openbaarheid herkenbaar zullen zijn, de tentoonstellingsruimte op gezette tijden betreden en beginnen met het uitspreken van hun naam waardoor ze opgemerkt en herkenbaar worden. Een speciaal aangepaste PC, geïnstalleerd in de voor de tentoonstelling aangewezen ruimte, is geprogrammeerd om op internet onderzoek te doen naar de namen die door de performers worden uitgesproken. Deze gegevens worden vervolgens vertaald en gebruikt om een Altcoin te delven. Hiermee wordt de daadwerkelijke (maar nog steeds fluctuerende) monetaire waarde bepaald die aan hen uitbetaald zal worden. Hoe vaker iedere performer zijn of haar eigen naam uitspreekt – of hoe luider ze dit doen –, hoe hoger hun honorarium zal zijn volgens de tot stand gekomen aandelenwaarde.

Diego Tonus en Anoniem, 2019
Performance
Performers, microfoons, LED-scherm, aangepaste PC geprogrammeerd voor het delven van cryptovaluta, documenten van het Benelux-Bureau voor de Intellectuele Eigendom

6 The Added Value

Van Eyck
Academieplein 1, 6211 KM
Maastricht

The Added Value is an installation presenting a series of 10 stainless steel boxes mounted onto the wall at the same height. The installation is explicitly meant to resemble Donald Judd's canonical work Stacks (1964-1969). The top plates of the objects are metallic typographical facsimiles of Euro banknotes that will supposedly be used by the forger to produce counterfeit money. The resemblance to such an iconic work of art is used to camouflage the forger's instruments. Recognising it as art, functions as a decoy and allows the hidden tools to be transported between countries.

Diego Tonus and Anonymous, 2019
Installation
Stainless steel, Toyobo Solar plates, documents of the Benelux Office for Intellectual Property, Size of each box: 60.9 × 68.6 × 15.6 cm

The Added Value (De toegevoegde waarde) is een installatie bestaand uit een serie van 10 roestvrijstalen dozen die op gelijke hoogte aan de muur bevestigd zijn. Het is uitdrukkelijk de bedoeling dat de installatie gelijkenissen vertoond met het gezaghebbende werk Stacks (1964-1969) van Donald Judd. De bovenste platen van de objecten zijn metalen typografische reproducties van Euro-bankbiljetten die naar alle waarschijnlijkheid door de vervalser gebruikt zullen worden om vals geld te drukken. De overeenkomst met een dergelijk iconisch kunstwerk wordt hier gebruikt om de instrumenten van de vervalser te camoufleren. De herkenbaarheid als kunst werkt als een afleidingsmanoeuvre voor het transporteren van de verborgen hulpmiddelen tussen verschillende landen.

Diego Tonus en Anoniem, 2019
Installatie
Roestvrijstaal, Toyobo zonnepanelen, documenten van het Benelux-Bureau voor de Intellectuele Eigendom,
Afmetingen van iedere doos:
60,9 × 68,6 × 15,6 cm

7 Timepiece

Van Eyck
Academieplein 1, 6211 KM
Maastricht

Leon Martens Juweliers
Stationsstraat 39-41, 6221 BN
Maastricht

8 Object sold to the artist as an African bronze coin (ca. 1900)

Van Eyck
Academieplein 1, 6211 KM
Maastricht

This object was found in a second-hand market. Presumably it portrays a nomad riding a camel. The artist has chosen to exhibit this object because of the way in which it establishes the power of value creation (therefore symbolising a pre-Bitcoin currency), and the way in which it visualises the very essence of the transportation, fluctuation and movement of value that prompted the conception of this entire exhibition.

Diego Tonus, 2019
Private collection of the artist

Object verkocht aan de kunstenaar als een Afrikaanse bronzen munt (ca. 1900):
Dit object werd gevonden op een vlooienmarkt. De afbeelding is vermoedelijk een op een kameel rijdende nomade. De kunstenaar heeft ervoor gekozen om dit object tentoon te stellen vanwege de manier waarop het uitdrukking geeft aan de kracht van de totstandkoming van waarde (het is daarmee tevens een symbool voor pre-Bitcoin-valuta). Ook visualiseert het object de essentie van de inspiratie achter deze tentoonstelling: het transport, de fluctuaties en de bewegingen van waarde.

Diego Tonus, 2019
Privécollectie van de kunstenaar

P Parallel Events: EURO

14–16 March 2019
Square 1992, 6221 CM
Maastricht
In collaboration with Van Eyck

3–4 April 2019
Banco di Napoli Historical Archives, Naples
Via dei Tribunali, 214, 80139, Naples
In collaboration with Flip Projects

A performer approaches a spectator and asks "Excuse me, which is it the correct pronunciation of the word Euro in English?":

Euro /juərəʊ/; Hero /hɪərəʊ/; Aura /ɔːrə/; Ego /ɛgəʊ/; Ero /ɛːro/; You're /jʊɹ/; Her /hɜː/; Usury /ˈjuːʒəriː/; Hugo /hjuːgəʊ/; Ira /iːrə/; Ear /ɪə ɻ/; Oro /ɔːroː/; Eudora /juːdɔːrə/; Hera /heːra/; Ora /ɔːra/; Eur /ɛwr/; Hiuro /hɪuro/; Ergo/ɛr.goː/; Eurò /euroː/. (19/1074)

EURO is a roaming event focusing on the different pronunciations of the word Euro, marking the related layered, and possibly alternative, meanings of this word that was originally meant to create common ground for the different Nations.

EURO will take place in Maastricht at *Plein 1992* (Square 1992, built to commemorate the Treaty of Maastricht, which laid the foundation for a single European currency in that year), as well as the *Banco di Napoli Historical Archives* in Naples (the largest bank archive in the world containing, among others, the first artists' receipts of payment and contracts).

Diego Tonus and Anonymous, 2019
Itinerant event

14–16 maart 2019
Square 1992, 6221 CM
Maastricht
In samenwerking met de Van Eyck

3–4 april 2019
Banco di Napoli Historical Archives, Naples
Via dei Tribunali, 214, 80139, Naples
In samenwerking met Flip Projects

Een performer stapt op een toeschouwer af en vraag "Kunt u me alstublieft vertellen wat de juiste uitspraak van het woord Euro is in het Engels?"

Euro /juərəʊ/; Hero /hɪərəʊ/; Aura /ɔːrə/; Ego /ɛgəʊ/; Ero /ɛːro/; You're /jʊɹ/; Her /hɜː/; Usury /ˈjuːʒəriː/; Hugo /hjuːgəʊ/; Ira /iːrə/; Ear /ɪə ɻ/; Oro /ɔːroː/; Eudora /juːdɔːrə/; Hera /heːra/; Ora /ɔːra/; Eur /ɛwr/; Hiuro /hɪuro/; Ergo/ɛr.goː/; Eurò /euroː/. (19/1074)

EURO is een rondtrekkend evenement dat gaat over de verschillende manieren waarop het woord Euro uitgesproken kan worden, waarbij de nadruk ligt op de daaraan verbonden gelaagde, en mogelijk alternatieve, betekenissen van dit woord dat oorspronkelijk bedoeld was als een verbindende factor voor de verschillende naties. EURO zal plaatsvinden op Plein 1992 in Maastricht (gebouwd naar aanleiding van het Verdrag van Maastricht, waarbij in dat jaar de basis werd gelegd voor de Europese eenheidsmunt) en bij de Banco di Napoli Historical Archives (het grootste bankarchief ter wereld waarin, onder andere, de eerste kunstenaarsnota's en -contracten in zijn opgenomen).
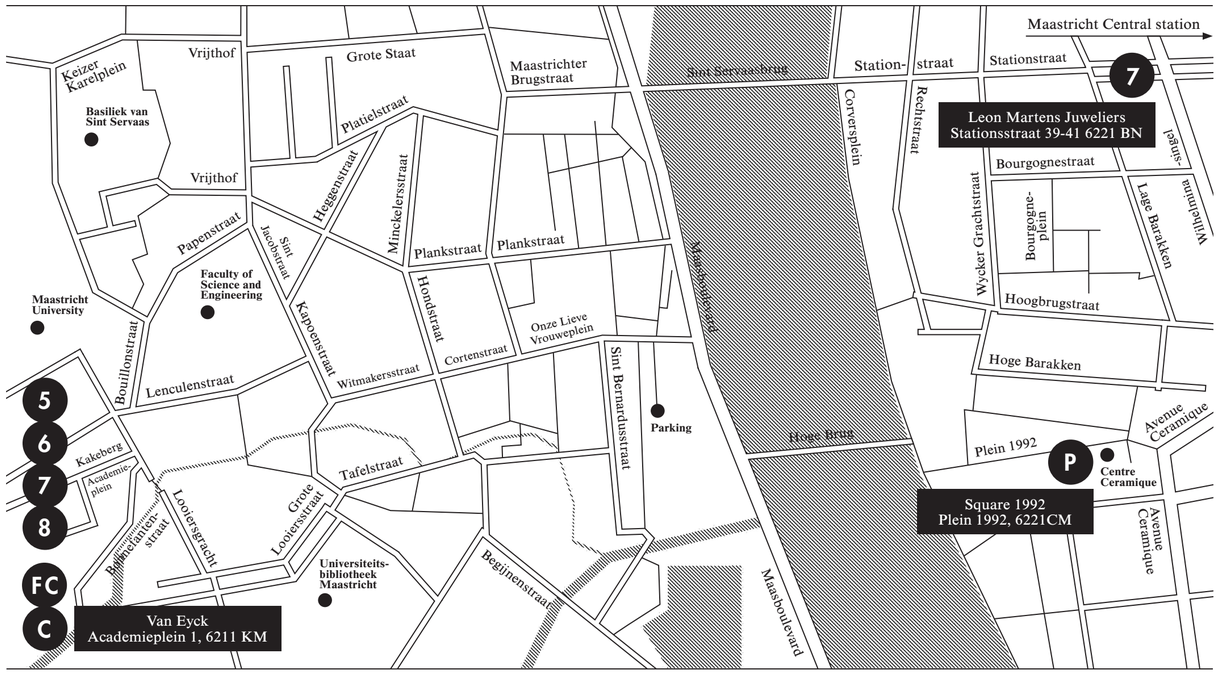
Diego Tonus en Anoniem, 2019
Rondtrekkend evenement